

Wet van 2 mei 1984 betreffende afgifte van verklaringen van huwelijksbevoegdheid

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het, mede in verband met de bekrachtiging van de op 5 september 1980 te München ondertekende Overeenkomst betreffende de afgifte van een verklaring van huwelijksbevoegdheid, wenselijk is regelen te stellen omtrent de afgifte van verklaringen van huwelijksbevoegdheid;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ENIG ARTIKEL

In Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek¹ wordt na artikel 49 ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

Artikel 49a

1. Indien een Nederlander buiten Nederland een huwelijk wenst aan te gaan, wordt op zijn verzoek aan hem een verklaring van huwelijksbevoegdheid overeenkomstig de bijlage van de Overeenkomst van München van 5 september 1980 (Trb. 1981, 71, en 1982, 116) afgegeven.

2. Deze verklaring wordt afgegeven:

- a. aan degene die binnen Nederland woonplaats heeft, door de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn woonplaats;
- b. aan degene die binnen Nederland geen woonplaats heeft, maar wel heeft gehad, door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de laatste woonplaats aldaar;
- c. aan degene die binnen Nederland geen woonplaats heeft of heeft gehad, door het hoofd van de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het Koninkrijk der Nederlanden in het ressort waar het huwelijk wordt voltrokken.

3. De verklaring wordt door de bevoegde autoriteit niet afgegeven alvorens deze, door kennisneming van de bescheiden, vermeld in artikel 58, onder a, b, c, d, en f, en zo nodig van die, vermeld in de artikelen 59 en 60 van dit boek, alsmede in het zesde lid van dit artikel, zich ervan heeft overtuigd dat naar Nederlands recht geen beletselen tegen het huwelijk bestaan.

4. De verklaring van huwelijksbevoegdheid is, te rekenen van het tijdstip van afgifte, gedurende zes maanden geldig.

5. Indien de afgifte van een verklaring van huwelijksbevoegdheid wordt geweigerd, kan de aanvrager zich bij verzoekschrift tot de rechtbank wenden. Is de weigering afkomstig van een ambtenaar van de burgerlijke stand, dan is bevoegd de rechtbank, binnen welker rechtsgebied de standplaats van die ambtenaar is gelegen. Is de weigering afkomstig van het hoofd van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging, dan is de rechtbank te 's-Gravenhage bevoegd.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 1984, Stb. 97.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1982/83, 17 920 (R 1231)
Hand. II 1983/84, blz. 3633
Kamerstukken I 1983/84, 17 920 (R 1231) (163)
Hand. I 1983/84, blz. 864.

6. In elke instantie beslist de rechter, gehoord het openbaar ministerie, zo spoedig mogelijk; de griffier zendt onverwijld bij aangetekende brief een afschrift van de eindbeschikking aan de partijen en aan de betreffende autoriteit. Hoger beroep staat alleen voor hen open, binnen een maand na de dag van verzending van het afschrift van de beschikking.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 2 mei 1984

Beatrix

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

Uitgegeven de tweeëntwintigste mei 1984

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes